

καὶ τὸν μηρυκισμόν. Οὐ γὰρ εἰκὴ καὶ κατὰ τὸ ἐμπεσὸν εἰς ψυχὴν νενομοθέτηται, πρὸς δ' ἀλήθειαν καὶ σημείωσιν ὀρθοῦ λόγου. [162] Διατάξας γὰρ ἐπὶ βρωτῶν καὶ ποτῶν καὶ τῶν κατὰ τὰς ἀφὰς ἕκαστα, κελεύει μὴθὲν εἰκὴ μήτε πράσσειν μήτε ἀκούειν, μήτε τῆ τοῦ λόγου δυναστείᾳ συγχρωμένους ἐπὶ τὴν ἀδικίαν τρέπεσθαι. [163] Καὶ ἐπὶ τῶν κνωδάλων δὲ ταῦτὸν ἔστιν εὐρεῖν. Κακοποιητικὸς γὰρ ὁ τρόπος ἔστι καὶ γαλῆς καὶ μυῶν^a καὶ τῶν τούτοις ὁμοίων, ὅσα διηγόρευται. [164] Πάντα γὰρ λυμαίνονται καὶ κακοποιουσι μύες, οὐ μόνον πρὸς τὴν ἑαυτῶν τροφήν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ παντελῶς ἄχρηστον γίνεσθαι ἀνθρώπῳ, ὃ τι ἂν δὴ ποτ' οἶν ἐπιβάληται κακοποιεῖν. [165] Τό τε τῆς γαλῆς γένος ἰδιάζον ἔστι· χωρὶς γὰρ τοῦ προειρημένου ἔχει λυμαντικὸν κατάστημα· διὰ γὰρ τῶν ὄτων συλλαμβάνει, τεκνοποιεῖ δὲ τῷ στόματι. [166] Καὶ διὰ τοῦτο ὁ τοιοῦτος τρόπος τῶν ἀνθρώπων ἀκάθαρτός ἐστιν· ὅσα γὰρ δι' ἀκοῆς λαβόντες, ταῦτα τῷ λόγῳ σωματοποιήσαντες, κακοῖς ἑτέρους ἐνεκύλισαν, ἀκαθαρσίαν οὐ τὴν τυχοῦσαν ἐπετέλεσαν, μίανθέντες αὐτοὶ παντάπασι τῷ τῆς ἀσεβείας μολυσμῷ. Καλῶς δὲ ποιῶν ὁ βασιλεὺς ὑμῶν τοὺς τοιούτους ἀναιρεῖ, καθὼς μεταλαμβάνομεν.

[167] Ἐγὼ δ' εἶπα· Τοὺς ἐμφανιστὰς οἶομαί σε λέγειν· καὶ γὰρ αἰκίαις καὶ θανάτοις ἐπαλγέσιν αὐτοὺς περιβάλλει συνεχῶς. — Ὁ δέ· Τούτους γὰρ καὶ λέγω· ἢ γὰρ ἐπαγρύπνησις ἀνθρώπων ἀπωλεία ἀνόσιος. [168] Ὁ δὲ νόμος ἡμῶν κελεύει μήτε λόγῳ μήτε ἔργῳ μηδένα κακοποιεῖν. Καὶ περὶ τούτων